

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY
ПРОЛІТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!
MANITOBA

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial
Cor. Pritchard Ave. and McGregor Library
Winnipeg, Man., Canada.

City ть три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK IX.

Ч. 8 (904).

ВІСНОК, 18. СІЧНЯ 1927.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, JANUARY 18th, 1927.

No. 8 (904).

VOL. IX.

МЕКСИКО ПЕРЕВОДИТЬ В ЖИТТЯ СВОЇ НАФТОВІ ЗАКОНИ.

Мексиканський уряд не дав дозволу вертати нові шибби тим компаніям, що не підчинилися нафтовим законам.

ТАМПИКО, Мексико, 15. січня. — Мексиканський уряд не дав дозволу вертати шибби нафтовим компаніям, які не визнають нових нафтових законів. Це рішення викликало сенсацію серед тутешніх нафтових підприємств.

Гуастека Ойл Ко. одержала сьогодні від свого представника в Мексикі телеграму, в якій повідомляється, що скасовані всі дозволи, видані після 31. грудня.

Нафтяри кажуть, що це рішення дуже відібеться на про-

дукції нафти в цьому окрузі. Вони впевняють, що фінансові втрати понесуть не лише нафтові компанії, але й локальна торгівля.

Локальне нафтове бюро мексиканського департаменту торгівлі, промислу й праці не видало ніякого оповіщення, але відомість є потверджена іншими нафтовими компаніями.

Праця буде застановлена в різних нафтових кемпах Мексикан Петроліум Ко. та помісничих підприємств.

ВОРОЖИЙ НАСТРІЙ У МЕКСИКУ ПРОТИ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Национальний студентський конгрес напнятував американський уряд за його політику супроти Мексика.

МІСТО МЕКСИКО, 13. січня. — По цілому Мексикі шириться протиамериканський настрій і побуюються грізних наслідків.

Визнання Злученими Державами консервативного уряду Діаза в Нікарагві й заява американського державного секретаря Келого, що Мексико є головною краторією латинсько-американського більшовицького руху проти американських інтересів, викликали велике обурення.

До протиамериканської демонстрації перед консульством у Гвадалахарі недопущено лише

завдяки військовій інтервенції. Национальний студентський конгрес перегодував вчера піддержати президента Калеса в міжнародній кризі, а в той сам час напнятував Злучені Держави за їх ворожу політику супроти Мексика.

КАЛЕС ГОТОВИЙ ВІДДАТИ СПІР СУДОВІ В ГАДЗІ.

МІСТО МЕКСИКО, 10. січня. — Мексиканський президент Калес заявив, що готовий віддати спір між Мексиком а Злученими Державами до рдсуду арбітраційному трибуналові в Гадазі.

КАНАДІЙСЬКІ МІСІОНАРИ ЗАБИРАЮТЬСЯ З ХІНСЬКОЇ ПРОВІНЦІЇ.

ТОРОНТО, 14. січня. — Виданий вчера розпорядок, щоб всі британські піддані евакуували хінську провінцію Шечван, відноситься до 200 або 300 Канадійців, місіонерів і їх родин, які походять з різних сторін Канади. Так заявили тут сьогодні урядники Злученої церкви.

Канадійські місіонери вийдуть до Шангаю, де збираються чужинці з різних частей Хіни. Чужинці в Шангаю будуть барикади й організуються до оборони своїх концесій.

ПАРИЖ, 11. січня. — Південно-американська концесія в Ганкові не є евакуована. Це суперечить звідомленням з Брюсселі, що бельгійське міністерство закордонних справ одержало відомість, що всі чужинські колоністи вийшли з Ганкова.

"В Ганкові є около 60 Французів, яким належить охороняти", говорить в південно-американській заяві. "Підприємство кроки, щоб вони дістали цю охорону".

СОЦІАЛІСТ БУАССОН ГОЛОВОЮ ФРАНЦУЗЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

ПАРИЖ, 11. січня. — Перший раз у французькому парламенті головою палати послів буде соціаліст. Посли три рази голосували над вибором президента і за кожним разом мала більшість перехилялася на сторону М. Магіно, сторонника Пуанкаре. Коли ж радикальні послы стали по стороні соціалістів, перевагу дістали ліві й соціаліст Фернард Буассон зівстав вибраний президентом. В той спосіб перейшла перевага ще й під тим зглядом на сторону Бріана.

Буассон тішиться загальною симпатією, бо будучи через

два роки заступником президента, заховувався весь час дуже помірковано, з повагою, а як треба було, то й з гумором. Становище президента палати є третім з ряду найважнішим урядом у Франції.

ЕКСПРЕСОВІ РОБІТНИКИ ДІСТАЛИ ПІДВИШКУ.

НЮ ЙОРК, 14. січня. — Арбітраційна рада признала робітникам Америкен Рейлвей Експрес Ко. 2½ цента підвишки латні на годину. Підвишкою є обняті 60,000 робітників по цілих Злучених Державах.

Келог висуває червону небезпеку, щоб "оправдати" інвазію Нікарагви

АМЕРИКАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР КАЖЕ, ЩО БІЛЬШОВИКИ ПРАЦЮЮТЬ НАД ЗНИЩЕННЯМ АМЕРИКАНСЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ В МЕКСИКУ Й ЛАТИНСЬКІЙ АМЕРИЦІ.

ВАШИНГТОН, 13. січня. — Державний секретар Келог явився вчера перед сенатським комітетом для закордонних справ, щоб дати висянення, чому державний департамент вислав моряків до Нікарагви й переводить окупацію тої країни.

Не маючи дійсних причин, які з боку міжнародного права виправдували би такі вчинки американського уряду, Келог почав викручуватися сіном і всю вину спихав на більшовиків.

Він заявив, що більшовики хочуть підкопати вплив Злучених Держав у латинській Америці пропагандою за загальною революцією, яка в дійсності є скерована проти Злучених Держав.

В іншому звіті про заяву Келого перед комітетом сказано, що він просто обвинувачував

більшовиків, що вони роблять старання зничити американський імперіалізм у Мексикі й латинській Америці.

"Більшовицькі провідники мають дуже означені ідеї відносно ролі, яку Мексико й латинська Америка мають відіграти в їх загальній програмі революції", сказав Келог.

"Вони поставили як одне зі своїх фундаментальних завдань зничення, як це вони називають, американського імперіалізму як конечної передумови до успішного розвитку міжнародного революційного руху в новому світі.

"Пропагування комуністичних ідей і принципів у різних країнах латинської Америки є другорядної ваги в порівнянні до ведення пропаганди проти цілей і політики Злучених Держав.

"Таким способом латинська

БАНКИРИ АМЕРИКИ ВІДМОВИЛИСЯ ДАТИ ПОЗИЧКУ ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 10. січня. — Спеціальний комітет, який сформовано в звязку з бувшою місією Камерера, вислав до Злучених Держав точний доклад про економічне положення в Польщі. Він розпочав також переговори з ньюйорськими банкірами, стараючися дістати від них позичку, без якої, на його думку, Польща не буде в силі піднятися.

На цей доклад відповіли перші банкіри. Вони відмовилися дати Польщі позичку в теперішніх обставинах, заявляючи, що відносини в Польщі

непевні, що сама Польща є тепер у переходовій стадії та що позичку дадуть вони тоді, коли Польщі вдасться устателізувати бюджет не тільки на папері, але й на ділі, та коли такий бюджет выдержить хоч пів року.

Одержавши таку відповідь, польський уряд заявив, що буде ждати на кращу нагоду для позички, а тепер висилає до Америки економічного експерта Глівіца, який служив при польській амбасаді в Вашингтоні, щоб він далі вів переговори з банкірами.

РІЖНІ ВІСТІ

НА КОРДОНІ УБИТО РУМУНСЬКОГО КАПРАЛЯ.

БУКАРЕШТ, Румунія, 13. січня. — Тут одержано відомість, що у вівторок убито румунського капраля, коли радянське військо "перейшло кордон Румунії та заатакувало пост Бугаз над Чорним морем".

Оповіщення каже, що радянському війську допомагала узброєна шалюпа, яка мала стріляти на румунську територію, після чого вона була "відперта" й повернула в напрямі Одеси.

(Повише звідомлення походить з румунського жерела й невідомо, чи згадана подія малася якраз так, як подано.)

КУРТУС НЕ МОЖЕ СКЛАСТИ НОВОГО УРЯДУ.

БЕРЛІН, 14. січня. — Старажня д-ра Юліуса Куртуса, міністра торгівлі в кабінеті Маркса, скласти буржуазний кабінет на місце уступившого уряду Маркса, скінчилися на нічому, коли центристи відмовилися увійти до коаліції з правими.

ЗГІНУЛО 23 МЕКСИКАНСЬКИХ РОБІТНИКІВ.

ТАМПИКО, Мексико, 14. січня. — На британському кораблі "Есекс Айлс" експлуатувала вчера газоліна, в наслідок чого згинуло около 23 мексиканських докових робітників. З горючої корабля видобуто до сьогодні тіла 14 робітників, інші померли в дорозі до шпиталів, а про кількох нема надії, щоб вони жили.

ФІНАНСОВА ДИКТАТУРА У БЕЛЬГІ СКІНЧИЛАСЯ.

БРУКСЕЛЯ, Бельгія, 15. січня. — "Диктатура" короля Альберта, встановлена шість місяців тому для вратування франка і привернення державного скарбу до давного стану, скінчилася сьогодні. Уряд вдоволений з результатів і не буде домагатися від парламенту відновлення диктаторських прав.

Король підписав вчера декрет, яким скасував кілька спеціальних оподаткувань, наложених минулого року, коли падав франк.

Америка й Мексико є перетворені в базу для діяльності проти Злучених Держав.

"Комуністи в Злучених Державах постійно діставали інструкції звертати спеціальну увагу на боротьбу проти американського імперіалізму в латинській Америці й на організацію опору Злученим Державам".

Келог через три години оборонив свою злочинну імперіалістичну політику супроти Нікарагви, однаке його противники в комітеті для закордонних справ надали остали в опозиції до політики уряду.

Сенатор Бора, голова комітету, який веде боротьбу з урядом за інтервенцію в Нікарагві, сказав лише по засіданню комітету, що не пропонує нічого такого, з чим він не був вже ознайомлений.

Фармерсько-робітничий сенатор Шипстід з Мінесоти заявив, що він не довідався нічого, що на його думку оправдувало би курс уряду супроти Нікарагви.

"Таким способом латинська

КОНФЕРУВАВ В СПРАВІ ВИЗНАННЯ С.Р.С.Р.

МОСКВА, 10. січня. — Чарлс Смит, секретар американської торговельної палати, яка має свій осідок в Нью Йорку, конферував з Олексієм Риковим, головою ради народних комісарів, в справі визнання Радянського Союзу Злученими Державами.

Смит хоче заложити в Москві філію американсько-російської торговельної палати й працювати над американсько-радянським зближенням та над збільшенням торгівлі між Злученими Державами а Радянським Союзом.

УВЯЗНИЛИ ДІВЧАТОК ДЛЯ НЕМОРАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ.

ТОРОНТО, 6. січня. — Шість молоденьких дівчат, у віці від 12 до 15 років, які були увязнені в одному домі для неморальних цілей, розказали свої історії поліційним детективам і наслідком того арештовано Елтайн Пападакіс, канадійську жінку одного Грека.

Детективи кажуть, що до викриття цілої справи причинилася втеча 12-літньої дівчинки з дому Мрс. Пападакіс. Після того п'ять інших дівчаток розказали свої історії. Мрс. Пападакіс заперече історію малолітніх дівчат.

ВСІ ЕПІСКОПИ В МЕКСИКУ ВИЙШЛИ НА ВОЛЮ.

МІСТО МЕКСИКО, 11. січня. — Вістка про те, що єпископа Паскаля Діаза, секретаря католицького єпископату, вислано до Вера Круз для депортації до Куби, була заперена урядом, який сказав, що всі єпископи зістали звільнені.

У Варшаві почав виходити часопис під наголовком "Українська Нива". Співробітниками його є Огієнко, Заїкин та відомий колишній петлюрівський дипломат, а тепер директор Українбанку в Луцьку, Олександр Ковалевський.

Є це реплітка, видана по наказу Пісудського.

ПИСЬМО КУЛІДЖА РІВНОЗНАЧНЕ З ВИПОВІДЖЕННЯМ ВІЙНИ.

Зброю для лібералів у Нікарагві спроваджено зі Злучених Держав за дозволом державного департаменту.

ПЕРТО КАБЕЗАС, Нікарагва, 13. січня. — Президент Жуан Б. Сакаса сказав представникові американської пресої агентції, що спеціальне письмо президента Куліджа до американського конгресу в справі Нікарагви й Мексика є рівнозначне з виповідженням війни нікарагванському народові, якщо воно є одобрене урядом Злучених Держав.

Сакаса сказав, що перша зброя, закуплена для теперішнього повстання, прийшла зі Злучених Держав за дозволом державного департаменту.

ВАШИНГТОН, 13. січня. — Педро Ж. Запеда, представник

ліберального уряду Нікарагви в Мексикі, зробив заяву, що зброю для нікарагванських лібералів, які воюють проти консерватиста Діаза, спроваджено з Нью Орліна за спеціальним дозволом американського державного департаменту.

Запеда сказав, що ліберали в Нікарагві купують кріси й машини кріси від американських фірм і що дві американські компанії, які ведуть бізнес у контрольованій ліберальній зоні, з власної волі допомагають ліберальному президентові д-рові Сакасі, а не апелюють до Злучених Держав за охороною.

ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ ДАЛІ ВИСИЛАЮТЬ ВІЙСЬКО ДО НІКАРАГВИ.

ВАШИНГТОН, 13. січня. — Можливість дальшого вислання американського війська до Нікарагви збільшилася, коли департамент маринарки потвердив звідомлення, що в Сан Дієго, Каліфорнія, мобілізується батальон моряків для можливої служби в центральній Америці.

Злучені Держави вже мають у Нікарагві 15 воєнних кораблів і 5,000 моряків.

ПАНАМА, 13. січня. — Американський кружляк "Сінсінаті" й міноносець "Баркер" переправили вчера через Панамський канал, будучи в дорозі потвердив звідомлення, що в Сан Дієго, Каліфорнія, мобілізується батальон моряків для можливої служби в центральній Америці.

ВАШИНГТОН, 13. січня. — Міноносець "Від'ямсон" і "Гаф" дістали сьогодні приказ від департаменту маринарки, щоб відплисти на води Нікарагви. Вони є тепер коло Куби.

ПОМИМО БЛЮКАДИ ЛІБЕРАЛИ НЕ ЗАСТАНОВЛЯТЬ БОРОТЬБИ.

ПЕРТО КАБЕЗАС, Нікарагва, 15. січня. — Жуан Б. Сакаса, ліберальний президент Нікарагви, заявив представникові американської пресої аргументи, що помимо ब्लюкади флотом Злучених Держав і проголошення нейтральних зон у Нікарагві, він остане на своєму пості до останку.

"Ліберали не занекали своєї опозиції до режиму Діаза", сказав він.

Попередньо Сакаса видав заяву, в якій заперечував проти висадження американських військ на території Нікарагви.

ВАШИНГТОН, 11. січня. — Арон Саенс, мексиканський міністер закордонних справ, видав публичну заяву про спір між Злученими Державами а Мексиком. Заява стверджує, що непорозуміння можна погенці, що помимо блюкади флотом Злучених Держав і проголошення нейтральних зон у Нікарагві, він остане на своєму пості до останку.

"Ліберали не занекали своєї опозиції до режиму Діаза", сказав він.

Попередньо Сакаса видав заяву, в якій заперечував проти висадження американських військ на території Нікарагви.

ВАШИНГТОН, 11. січня. — Арон Саенс, мексиканський міністер закордонних справ, видав публичну заяву про спір між Злученими Державами а Мексиком. Заява стверджує, що непорозуміння можна погенці, що помимо блюкади флотом Злучених Держав і проголошення нейтральних зон у Нікарагві, він остане на своєму пості до останку.

"Ліберали не занекали своєї опозиції до режиму Діаза", сказав він.

Попередньо Сакаса видав заяву, в якій заперечував проти висадження американських військ на території Нікарагви.

ВАШИНГТОН, 11. січня. — Арон Саенс, мексиканський міністер закордонних справ, видав публичну заяву про спір між Злученими Державами а Мексиком. Заява стверджує, що непорозуміння можна погенці, що помимо блюкади флотом Злучених Держав і проголошення нейтральних зон у Нікарагві, він остане на своєму пості до останку.

Міністер каже, що Мексико, що правда, визнало Сакасу президентом Нікарагви, але воно має право визнавати такий уряд, який йому подобається. Зате він заперече, що Мексико робило які небудь інтриги в Нікарагві за одним аби другим кандидатом.

Заява Саенса зробила тут добре враження й поділила, як вода вилята на вогонь.

УБИВСТВО УКРАЇНСЬКОГО ФАРМЕРА В РОС КРІК, АЛБЕРТА.

ЕДМОНТОН, Алта., 13. січня. — Пилип Лікар застрелив сьогодні рано Михайла Томашевського, добре знаного фермера, на його фармі в Рос Крік, 12 миль на північ від Тофїлд. Лікар працював у Томашевського і є тепер арештований за поповнення злочину.

Оба вони сварилися вчера вечером і Томашевський сквитував Лікара та казав йому забратися. Лікар заховався у стайні, узброєний у рушницю, і як Томашевський вийшов сьогодні рано обходити худобу, він застрелив його.

Після цього Лікар пішов до хати й сказав родині убитого, що він застрелив Томашевського й що вони можуть його по-

ховати. Два сусіди, що були присутні в той час, схватили Лікара, звязали його й зателефонували по поліцію.

Томашевський оставив вдома й дев'ятеро дітей.

(Дієша не згадує, що було причиною сварки, яка привела до убивства.)

З МЕКСИКА ДЕПОРТОВАНО ЧОТИРОХ ПОПІВ.

МЕРІДА, Юкатан, Мексико, 14. січня. — Чотириох римо-католицьких попів, засуджених на депортацію за порушення постанов уряду відносно церков, вислали вчера на кораблі "Монлейс", який відплив до Нью Орліна у Злуч. Державах.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00
Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Переплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві явно зазначити, що бажає звороту свого рукопису на случай його непоміщення та залучити поштової стемпел на його пересилку.

ВІДКРИВСЯ 8-ИЙ З'ЇЗД ТУРФДІМ!

Коли пишуться ці рядки, відкрився Восьмий З'їзд Товариства Української Робітничо-Фармерської Дім, один з найбільших в історії робітничо-фармерського руху серед українського населення в Канаді.

Делегати і делегатки прибули з різних далеких і близьких місцевостей, щоб порадитися над організаційною і освітньою справою українських трудових мас. Прибувши делегати і делегатки вітають в численних телеграмах і листах ті, що залишились на місцях, дома, і закликають їх до ширшої праці, закликають своє всебічне попєртя й виконання всіх ухвал з'їзду.

Це свідчить, що з'їзди ТУРФДім є збірним мізком українських трудових мас Канади, до голосу й ухвал якого вони прислухаються.

Головними кличами сегорічного з'їзду ТУРФДім є: Вищий Освітній Курс, будова друкарні у Вінніпегу й Укр. Роб. Дому в Торонто, але що друкарня вже збудована, а на порядку тої справа лише сплати догту, то справа Укр. Роб. Дому в Торонто, будова якого швидко почалася, приходить наперед. Далі — справа впорядкування організації Секції Молоді; змішення й зближення цілої організації ТУРФДім, поширення організаційної і освітньої праці серед фермерів, бурса в Едмонтоні й інші справи.

Організація ТУРФДім увійшла вже в гущу трудових українських мас, вона розвинулася за останні роки друга масова й дуже корисна організація працюючих, а це — Робітниче Запомогове Товариство.

Це є два організовані великі українські дружящих мас, які цього тижня радять в саці Укр. Роб. Дому у Вінніпегу над тим, як би то zorganizувати ще неорганізованих, освідити не-свідомих.

З далеких і близьких місцевостей прибуло на з'їзд ТУРФДім 79 делегатів і делегаток, а разом з місцевими є 116 делегатів і делегаток з правом рішачого голосу. Багато є делегатів від братніх організацій та гостей, що прибули також навіть з далеких місцевостей власним коштом.

Наша редакція шире вітає кращих представників українського організованого робітництва й фармерства та бажає їм успішної праці для добра робітничо-фармерської справи.

ТУДИ ЙОМУ ДОРОГА.

Була одного, навіть не дуже давнього, часу в Канаді Соціалістична Партія Канади. Мала вона у Ванкувері свій орган, що "Вестерн Кларіон" називався. Теоретична була це газета, теоретичних мала редакторів, "теоретичні" мала фонди (посаг Вайтгеда в сумі \$7,500.00), бо й сама та партія була теоретична, праворівно-соціалістична.

Комуністична лаяла, викликала, неграмотними називала. Особливо тоді, коли половина її членів стала членами компартії, бо від великих розумів провідників та редакторів "Вестерн Кларіон" вітала.

Останнім... не тільки з ряду, але й з кваліфікації, редактором "Вестерн Кларіон" був Еван А. МекЛід. Він останній виклав комуністичні, "відограв" у них всі прапа на революційність, докінчив фонди Вайтгеда, відспівав вічну пам'ять "Вестерн Кларіон" і пропав з онду.

Пропав — та не на все. Слід його віднайшовся на конференції консервативної партії Бритиш Колумбії, що недавно відбувалася в Кемпелю. На ту конференцію прибув цей "теоретик соціалізму" як член і делегат консервативної партії разом з її лідерами, з ними самими, що в часі, коли МекЛід редагував "Вестерн Кларіон" і борючись робітничі інтереси, вони послали військо на острів Ванкувер поборювати страйк майнерів в Нанаймо, Лейдсміт і Белінгтон, що розбивали організацію лісових робітників Бритиш Колумбії.

Нині цей соціал-зрадник, що прикривався колись великими ультра-революційними фразами, засів за одним столом з найбільшими ворогами робітничої класи. Бо то все так буває, що коли "дуже лівий" соціаліст лає комуністів, то той його "соціалізм" не далеко втік від консерватизму. Тож туди таким "соціалістам" дорога.

БУДІВНИЦТВО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

Вже й буржуазні газети признають, що економічне будівництво в Радянському Союзі йде широким кроком вперед. Відбувається велика індустріалізація країни. Фабрики та заводи вже не відбудовуються, але будуються нові фабричні велетні. Росте тяже промисловість Уралу й Донбасу.

Ширить електрифікація країни. Союзна Рада Праці й Оборони внаслідувала на електрифікацію в 1927 році 90 мільйонів рублів. Це, що дає держава. Україна ціла захоплена тепер одним стремлінням: збудувати Дніпрельстан. Банки, кооперативи, ріжні установи, газети, профсоюзи, клуби, навіть театри захоплені Дніпрельстаном, всі працюють для него, жертвують сотки тисяч і мільйони рублів.

На Дніпрових порогах вже розпочалися підготовчі роботи з таким розрахунком, що в липні ц. р. там буде працювати

2,500 робітників. Там будуться робітничі села, проведуться залізничі. І вже не тільки Київ повоюється, що він не буде столицею України, але Харків боїться, що Електрополіс (назва міста, що починає будуватися коло Дніпрових порогів) забере з часом столицю з Харкова.

Одночасно з будовою Дніпрельстану розпочнеться в закарпатському краю будова семіраченської залізничі, що матиме для Радянського Союзу величезне економічне й стратегічне значіння. Вже визначено 65 мільйонів рублів на будову величезного каналу, що злучить Волгу через Дон з Чорним морем.

Радянська Україна ставить перед собою велике завдання — виховання власних фахівців. Хоч тепер випуск із фахових шкіл інженерів збільшився вчетверо, а агрономів шестеро, як був перед війною, а загальний випуск фахівців збільшився втроє, то проте це число вже незадовольняюче для нової України. Заступник Наркома Освіти Ряно каже, що в найближчі п'ять років Україні треба понад 6,000 нових інженерів, а вищі школи дадуть 5,700. Індустріальні технікуми дадуть 6,100 інженерів вузького фаху, а їх треба понад 16,000.

Тому Комісаріат Освіти заходиться коло збудування нових вищих і середніх технічних шкіл.

В другій половині грудня 1926 року відбувся загальний перепис населення Радянського Союзу, що також спричиниться до скоршої індустріалізації країни.

Індустріалізація країни підносить освіту й культуру. Зростають вищі школи, музеї. Великі тюрми (Шісельбурзька), царські палати, лаври (київська) радянська влада перетворює в народні музеї; з синагогів творить робітничі клуби. Забороняє гнилий витвір буржуазної культури — цинічні танці: факстрот, шиммі, чарлстон, натомість популяризує танець машини й народну та класичну творчість.

Це робить робітничо-селянська радянська влада.

РАДЯНСЬКА ПРЕСА ПРО ОПОЗИЦІЮ.

Ми вже писали про виступи з "поясненнями" на поширеному пленумі Виконкому Комінтерну провідників опозиції т.т. Зиновєва, Камєнева й Троцького. Іх виступи гостро засудив пленум, партійні маси С.Р.С.Р. та радянська преса.

В даному разі цікаво почути голоси найбільших комуністичних газет С.Р.С.Р.

Орган Всесоюзної Компартії "Правда" в редакційній статті пише:

"Зміст ідейної боротьби, що її провадила на пленумі опозиція, — це є боротьба проти партії, боротьба проти лєнінізму, боротьба проти Лєніної науки. Правда, опозиція й тепер не зрадила своєї зверхньої стратегії, стратегії маскування. Але ніяке маскування не може заховати центральний факт комуністичної дискусії. Опозиція реалізувала основи більшовизму, ліквідувала удаючі, що боронили їх."

Джан Пєпер, представник Робітничої (Комуністичної) Партії Злучених Держав у Виконкомі Комінтерну, в московських "Известиях" з 11 грудня в статті "Опозиція перед лицем пленуму Виконкому Комінтерну", пише:

"Після того, як опозиція Всесоюзної Компартії потерпіла поразку внутрішньої партії, її окремі представники поспралися поборювати своє шаста на міжнародній трибуні. Після того, як робітничі маси Москви, Ленінграду, Харкова, Донбасу, Уралу й інших частин Радянського Союзу відмовились підти по виканому опозиції збудному шляху, опозиціонери старанься зробити країнна на робітничі маси Берліна, Парижа, Лондона, Нью Йорку й інших промислових центрів світа."

Харківські "Вісти" з 17 грудня в редакційній статті п. н. "Друга пересторога" пишуть:

"Виступ лідерів опозиції на щойно закінченному пленумі Виконкому Комінтерну не можна розцінювати інакше, як нову спробу викласти дискусію вже не тільки в межах однієї партії, а в межах усього міжнародного комуністичного руху, як спробу дискредитувати наше партійне керівництво перед очима всього міжнародного пролетаріату."

Зазначивши, що виступ опозиції є лише на руку Писудському й Чемберлейнові "Вісти" кажуть:

"Чи може партія дозволити провідникам опозиції наносити удари в спину міжнародному комуністичному рухові, легковажно розсудити наше міжнародне становище, закріплюючи його ми залобули нечуваними жертвами, кровю сотень тисяч наших пролетарських борців?"

Опозиція дістала серйозну пересторогу на 16-й партійній конференції. Щоб-но закінчений пленум Виконкому Комінтерну своєю резолюцією по докладу т. Сталіна зробив опозиції другу пересторогу."

Харківська "Робітнича Газета Пролетар", орган Всеукраїнської ради Профсоюзів, в редакційній статті з 14 грудня п. н. "Новий доказ нещирості", пише:

"В більшовицькій партії завжди вважалося, що після постанов з'їзді й конференцій дискусії припиняються і члени партії, хоч-би вони навіть й не згодні з постановами вищих пар-

Боротьба за чистоту пролетарської ідеології.

Доклад т. Сталіна на поширеному пленумі Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу про внутріпартійне становище.

ОПОЗИЦІЯ РОЗБИЛАСЯ ОБ КРИЦЕВУ ЄДНІСТЬ ЛЕНІНСЬКОЇ ПАРТІЇ. — XV. КОНФЕРЕНЦІЯ В.К.П. ПОКЛАЛА КРАЙ ВСІМ ХИТАННЯМ ВНУТРІ ПАРТІЇ. — ПЛЕНУМ КОМІНТЕРНУ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ПЕРЕМОГУ ЛЕНІНІЗМУ СЕРЕД РЕВОЛЮЦІЙНОГО ПРОЛЕТАРІАТУ ВСІХ КРАЇН І ВСІХ НАРОДІВ.

ПРО ШАНСИ ПЕРЕМОГИ.

Восьме питання. — Хто більше шансів має на перемогу — пролетаріат С.Р.С.Р., чи пролетаріат цілого світу? — запитує опозиція. "Чи можна уявити собі — каже Троцький — що протягом 30 — 50 років європейський пролетаріат буде неспроможний створити революцію. Я тверджу, що немає ніяких підстав гагати, що нам разом з селянством легше побудувати соціалізм, ніж європейському пролетаріату добути владу."

Я вважаю, що ставлячи так питання, тов. Троцький цілком себе зраджує. Хіба не те саме говорили нам меншовики в жовтні 1917 року. Може статись, що пролетаріат Заходу переможе свою буржуазію раніше, ніж ми встигнемо побудувати соціалістичний фундамент нашої економіки. Але може статись й те, що пролетаріату С.Р.С.Р. владість побудувати соціалістичний фундамент раніше, ніж пролетарям на заході повалити свою буржуазію. Це теж може бути. Питання про шанси на перемогу розв'язується залежно від реальних обставин на фронті боротьби.

ПРАКТИЧНІ ПОЛІТИЧНІ СУПЕРЕЧНОСТІ.

Такі основи наших суперечностей. З цих основ випливають суперечності практичного політичного характеру. Ці суперечності і становлять суть дев'ятого питання.

а) Партія визнає факт часткової стабілізації капіталізму й вважає, що ми переживаємо мікрореволюційну добу. А опозиція, не ймучи віри силам нашої революції і побоюючись часткової стабілізації капіталізму, як факту, що може звести нанівець нашу революцію, не має нішого виходу, як заперечувати факт часткової стабілізації.

б) Партія, виходячи з того, що індустріалізація є основним шляхом соціалістичного будівництва і що індустрія має розвиватись на базі поліпшення матеріального становища основної маси селянства (не говорючи вже про робітників), вважає, що ми повинні зміняти змичку робітників і селян. Отже, опозиція, не вірячи в можливість притягнути селянство до справи будівництва соціалізму, зобов'язано на шлях погляду на селянство, як на "колонію" та пропонує такі заходи (збільшення податкового натиску на селянство, підвищення ціни на товари і т. ин.), що здатні тільки підірвати економічний стан селянства і середняка та зруйнувати самі основи індустріалізації.

в) Ми вважаємо за неприпустиме існування фракцій серед нашої партії, бо це спричинилося-б до розщеплення єдиної партії, до розкладу диктатури пролетаріату. Отже, опозиція, не заперечуючи отверто їх тверджень, в своїй практичній роботі бореться за свободу фракцій в середині партії. Звідси розколюється політична опозиційного блоку.

ОПОЗИЦІЯ ЗА РОБОТОЮ.

Практична робота опозиції та її наслідувачів у В.К.П.

Який вигляд мала на ділі практична робота опозиції та її прихильників, як у В.К.П. так і в інших секціях Комінтерну.

Опозиція почала свою "роботу" з того, що виставила проти партії обвинувачення. Опозиція заявляла, що "партія сповзає на рейки опортунізму", що політика партії йде всупреч з класовою лінією револю-

цій, що "партія перероджується", що наша держава є "далеко не пролетарська держава". А один із прихильників опозиції, Осевський, просто заявив, що наша партія обороняє інтереси капіталістів, що тим то треба організувати нову партію, чисто пролетарську партію.

Виходячи з обвинувачень проти партії, що їх виставила наша опозиція, ультра-ліва в Німеччині на чолі з Коршем зробила свої даліші "висновки". Корш стверджує, що наша промисловість є "чисто капіталістичною промисловістю", що наша партія "куркулізована", а Комінтерн "опортуністична організація". Корш пропонує потребу нової революції проти нинішньої влади в С.Р.С.Р.

Практична робота наслідувачів опозиції у Франції.

Теж саме слід сказати і про опозицію у Франції. Я маю на оці Суваріна і його групу. Виходячи з тих обвинувачень, що їх висунула наша опозиція, Суварін приходить до висновку, що головний ворог революції — це партійна демократія, керівництво верхівки нашої партії. А "врятувати" може лише одне: революція проти керівничої верхівки в складі партії.

Опозиція може сказати, що вона не відповідає за писанину Суваріна, але це не так. Опозиція в своїй практичній роботі цілком підійшла до питання про розгром теперішніх кадрів нашої партії й утворення нової партії. Саме за це хвалять опозицію меншовики і кадети.

Льогіка фракційної боротьби нашої опозиції на ділі привела до того, що фронт опозиції збігся з фронтом ворогів диктатури пролетаріату.

Чи хотіла цього опозиція? Звичайно, вона цього не хотіла. Але льогіка фракційної боротьби дужа за бажання тих чи інших людей.

ПОРАЗКА ОПОЗИЦІЙНОГО БЛЮКУ.

Протягом кількох місяців опозиція В.К.П. була цілком розбита і в жовтні місяці відступила. Відступила вона через те, що зустріла рішучу опозицію з боку робітників. По друге, вона відступила через те, що побачила, як брудні елементи приєднуються до неї і у нас закордоном. По третє — через те, що стан в С.Р.С.Р. був кращий, ніж гадала опозиція, а партійні маси, як виявилось, мали більшу саїдомість, ніж це зважалося опозицією на початку боротьби.

Три етапи.

Поразка опозиції пройшла три етапи. Перший етап — це заява опозиції від 16 жовтня цього року. В цій документі опозиція зрілася і теорії і практиці свободи фракцій і відмежування від всьляких Коршів і Суваринів.

Другий етап — це те, що опозиція фактично зрілася тих обвинувачень, які ще так недавно виставила вона проти партії. Вона не зважидася повторити ці обвинувачення на XV конференції В.К.П.

Третій етап — це цілковита ізоляція опозиції на XV конференції В.К.П. Слід зауважити, що опозиція на XV конференції не дістала ні одного голосу, опинившись таким чином цілком ізолюваною. Уявіть собі той шум і галас, що його зняла опозиція наприкінці вересня минулого року, йдучи в отвертий похід проти партії і

порівняйте цю шумиху з тим фактом, що опозиція залишилася на XV конференції, як кажуць "одногослоно" і ви зрозумієте, що не можна було бажати опозиції кращої поразки.

ПРАКТИЧНИЙ ЗМІСТ ПАРТІЙНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В.К.П.

Я закінчую, товариші. Мені залишається сказати лише кілька слів про висновки, про зміст і вагу XV. конференції В.К.П.

Перший висновок: конференція підсумувала осередпартійну боротьбу після XV. з'їзду, оформила ту перемогу, що її мала партія над опозицією, і — ізолювавши опозицію, поклала край цій фракційній вакханалії.

Другий висновок: конференція обєднала нашу партію цілішніше, ніж коли-будь, на основі соціалістичної перспективи нашого будівництва проти всіх опозиційних напрямів нашої партії, проти всьх ухлів у нашій партії.

Зміст і вага XV. конференції — це те, що вона оформила і довершила справу озброєння нашої партії ідеєю перемоги соціалістичного будівництва в нашій країні.

Третій висновок: конференція дала рішучу одсіч всім, і всьляким ідейним хитанням в нашій партії і тим самим покликнула цілковиту перемогу лєнінізму в В.К.П.

Коло поширеного пленуму Виконавчого Комітету Комінтерну ухвалив постанови XV. конференції В.К.П. і визнає, що політика нашої партії проти опозиції правильна — а я не маю ніякої підстави до сумніву — то це дасть четвертий висновок, що XV. конференція підготувала де-які чималі ваги умови, потрібні для того, щоб лєнінізм переміг у цілому Комінтерні, серед лав революційного пролетаріату всьх країн і народів.

(Кінець.)

СОЮЗ СОЦІАЛ-ЗРАДНИКІВ З КАПІТАЛІСТАМИ.

Англійська консервативна газета "Вестмінстер Газет" оголошує список осіб, що прийняли запрошення узяти участь в сіданку, влаштованому цюю газетою. Цей сіданок "має об'єднати всі прихильників миру в промисловості".

Наводимо з цього списку прізвища тих, хто виступав з промовами, та тих, чия присутність на сіданку в достатній мірі показана. Перший список (промовців) включає: міністра праці — Стіл-Мейтленда, майновласника Бєла, секретаря юній залізничників Крема, голову текстальників та члена Генеральної Ради, Бєна Торнера, віконта Грея, Джона Саймона та інших. У списку гостей крім вище згаданих, фігурують: колишній голова Партії Праці, Роберт Вільямс, секретар асоціації залізничних конторських службовців Вокден, секретар нотінгемширської федерації майнерів, Френк Барді, сер Гертс — директор генеральної електричної компанії; Чарлз Тенісон — заступник директора федерації англійської промисловости, граф Виттертон — заступник міністра у справах Індії, секретар Інтернаціоналу майнерів, Френк Годжес та ин.

Так лідери англійських трейд-юній заклали згоду з капіталістами, а капіталісти так подякували цим зрадникам робітничої класи за те, що вони зломали генеральний страйк та допомогли капіталістам горесня минулого року, йдучи в отвертий похід проти партії і

Українські робітники й фермери протестують проти шляхетського терору.

Ріджайн, Саск.

В неділю, 2 січня 1927 р. відбувся в Укр. Риб. Домі в Ріджайні, Саск. протестативне віче проти шляхетського терору над працюючими масами Західної України, в якому взяли масову участь місцеві українські робітники й робітничі.

Віче відкрив т. Кречмарський в год. 8.30 вечором і після короткої вступної промови покликав до слова т. Никольця. Товариш промовив змалявав жорстоку страшний знущання польської шляхти над безборонними масами працюючих взагалі, а українських трудящих народом зокрема. Описав тов. промовець прочитав резолюцію протесту, яку присутні прийняли одностайно через повстання з місць.

Слід було згадати, що наші "нещодавні" які все так добувають горами про "оборону чести українського народу", в цьому протесті проти знущань польських шляхти над тим самим народом не тільки не взяли участі, але ще й саботували його, устроюючи в той час якесь представлення.

М. Кривоножко.

Арія, Алта.

Дня 2 січня 1927 р. місцеве робітничтві в Арія, Алта. відбуло протестативне віче проти польсько-шляхетського терору з нагоди ювілейного мітингу.

Зібрані робітники й робітничі вислухали промову в англійській і українській мовах і одностайно прийняли резолюцію протесту, яку ринно-ж прочитано в обох мовах.

Колі промовці говорили про те, що діється в Польщі й на українських землях, окупованих насильно Польщею, то присутні одностайно виявляли гнів і обурення проти нещасливих насильств польських панів і їхніх судів, що засуджують людину на смерть за те тільки, що в неї знайдено комуністичні брошури.

Одностайно прийняти резолюцію протесту вислано в різні місця.

П. Тепличенко.

Венувер, Б. К.

Венуверське робітничтві, зібране на масовому вічу в числі 800 осіб, дня 2 січня ц. р. підняло грімкий протест проти білого терору у всіх капіталістичних країнах, одобрюючи одностайно пропозицію тов. Бенетом резолюцію, в якій домагалися рішучо випущення на волю Сакса Я. Ванзетт і взагалі всіх політичних в'язнів. В додатку зібрано около 500 підписів на дотичну петицію, яку пущено в обидві підчас віча.

Тов. Бюгер розказав публіці про капіталістичний гнет в Канаді й про причини ув'язнення майнерів в Нюї Скуші й Алаберті.

Тов. Моріорі змалявав брутальний білий терор в Європі: в Румунії, Франції, Польщі, Німеччині й Прибалтійських державах, з яких кожна записала історію кровю працюючих.

Навіть Велика Британія, яка славилася традицією свободи слова, виявила, що й у неї киті капіталізму не менше гострі, як і в прочих державах світа.

В. М.

Канора, Саск.

Дня 4 січня ц. р. відбулося у нас протестативне віче проти кровавого терору польської шляхти над українськими працюючими масами Західної України.

Віче отворив т. Н. Маснок, покликаний на голову віча провідника Тимчука.

В своїй одностайній промові голова віча поклав шість цього протестативного віча і на кінець прочитав резолюцію протесту, яку присутні одностайно одобрив.

Подякувавши присутнім за таку численну участь, один з товаришів прочитав ще листа від одного товариша з Едмонтона, якого побито в майні й він знаходиться зараз в критичному положенні, що й спонукало його звернутися до товаришів робітників з проською о негайній помчі.

Після цього влаштовано вільну колекту на ту шість, з якої вилануло \$5.20, за яке складається жертводавчим шпур подяку.

По замкненню віча гурток фермерів продовжував свій мітинг, на якому погоджували вони свої фермерські справи.

Ф. Вербоуцький, секр. віча.

Ошава, Онт.

В неділю, 9 січня ц. р. в Укр. Риб. Домі в Ошаві був заповнений по береги українськими й польськими робітниками, які на залик робітничих організацій зішляхили, щоб масово за протестувати проти нещасливих знущань польської шляхти над українським трудящим народом в Західній Україні.

Першим з промовців т. Лабановіч, говорив в польській мові; він змалявав страшний терор польської буржуазії, якого очевидним свідком був промовець самий, приїхавши недавно зі старого краю. Він закликав польське робітничтві протестувати разом з українськими, зазначаючи, що польська буржуазія одмакою брутально відноситься до польського як і до українського робітничтві.

Другий з черги промовляв в українській мові т. М. Карчевський, який навів багато примірів жорстокого

знущання польської шляхти над українським народом, з поміж яких найжорстокіше засуд українського селянина М. Білого на смерть за те тільки, що в нього знайдено дві комуністичні брошури. Цей засуд являється вершком брутального цинізму, сваволі й дикоти мстивости польських буржуазних судів. Промовець зивав присутніх до грімкого протесту проти цих нещасливих оргій насильства над найбіднішими правами людини.

На закінчення прочитано резолюцію протесту, яку присутні прийняли одностайно через повстання з місць. На залик голови присутні зложили \$10.65 вільної колекції, з чого 2 долари обвернено на покриття коштів віча, а \$8.65 призначено на фонд для політичних в'язнів і передадо до польського відділу Канадської Робітничої Оборони Ліги.

В. Рихало, голова. I Крас, секретар.

Несто, Алта.

Протестативне віче проти білого терору в Польщі відбулося в нашій місцевості Несто, Алта. дня 8 січня м. р. Віче влаштовано в залці з представленням, підчас якого на пані т. П. Новаковській виголося палку протестативну промову, змаляючи в ній страшний терор польської шляхти на землях Західної України. Після промови прочитав він резолюцію протесту. Публіка, що вивинила одностайно Укр. Риб. Дому по береги, одностайно повстала в місць на знак прийняти резолюції, яку вислано до претера Канади, до польського консуля в Монреалі, до Радиского представництва в Монреалі, до польського союму на руки посла Баліна й до англійської преси в Канаді.

М. Костюк.

Вейн, Алта.

За ініціативою відділу Р.З.Т. і Протестативного Комітету в Вейн, Алта. відбувся тут 2 січня ц. р. протестативний мітинг проти шляхетсько-польського терору в Зах. Україні взагалі, а проти засуду на смерть українського селянина комуніста, Михайла Білого зокрема. На цей мітинг прибуло поверх три сотні робітників і робітничих. Промовляв на ньому т. Черчук і Доскок, які розказували про всі страшний злочини, яких допускається польська буржуазія над українськими працюючими масами Західної України й закликали присутніх причиситись до могутнього голосу протесту українського робітничтві в Канаді. Описав голова відділу Р.З.Т. прочитав резолюцію, яку публіка одобрива через повстання з місць. На кінець зголосився ще кілька нових членів до відділу Р.З.Т.

О. Гафко.

Салт Сейнт Мері, Онт.

В неділю, 9 січня ц. р. в год. 2.30 по полудні відбулося тут протестативне віче проти гнету польської шляхти над українськими робітниками й селянами в Західній Україні; головою віча був т. Д. Шур, секретарем т. Д. Войчук.

Промовляв на ньому т. І. Яшан, який поспів шість віча й розказав про шалений терор польської буржуазії над українськими трудящими масами й про нещасливий в культурному світі присуд смерті над українським селянином М. Білим, якого одностайно "привиную" було те, що в нього знайдено дві комуністичні брошури.

Після т. Яшана говорив з черги фінансирський робітник, т. П. Росці, в фінансирській мові.

Колі обі промовці скінчили, прочитано резолюцію, яку т. Росці першв на фінансирську мову.

Присутні робітничтві в числі 120 осіб прийняло резолюцію повстанням з місць і їх розіслано, куди треба. Одначе місцева англійська газета не помістила її до сьогодні.

Д. Шур, голова. Д. Войчук, секретар.

Келгарі, Алта.

Стараним українським й англійським організаціям в Келгарі, Алта. відбулося в місцевому Вераеті Театрі дня 9 січня ц. р. велике протестативне віче проти варварських знущань шляхетської Польщі над безборонним українським населенням Західної України.

Першим промовцем в англійській мові був т. Бодтер, а після нього говорив в українській мові т. Мойсєк. На закінчення промовляв посодо до провінціального парламенту Паркін, який між иншим сказав, що канадська поліція зробила в нього гурток за радикальною літературою, якої вправді не знайшла, але забрала всі книжки з його бібліотеки. Так ринь мається з посольською нетикальністю в "демократичній країні"; шож доперва можна-б сказати про польсько-шляхетський терор!

Після промов прочитано резолюції протесту, яку присутні учасники віча в числі около 800 людей прийняли одностайно повстанням з місць.

Слід згадати, що наші католицькі й православні організації, хоч і запрошені були нами до співучасті в протесті, цієї участі не взяли, а навпаки, утродили в себе концерти.

Місцева англійська преса не подала нашою резолюції, бо англійські товариші замедляли цю справу.

Берлад.

Ню Кеста, Алта.

Дня 2 січня ц. р. відбулося протестативне віче в сал Укр. Риб. Дому в Дромелер, Алта. Найбільш помітним на цьому вічу було те, що сала була заповнена по береги, а це рідко буває в нашій місцевості. І це було найкращим доказом, що робітники й робітничі а дозволу українськ. відділу нездоля й катування своїх братів польською шляхтою на землях Західної України.

На вічу промовляв тов. В. Никифорчик, він розказав про все, як люто й по зирьськ польська шляхта знущається над всіми робітниками, що виявляють класову свідомість або тільки не погоджуються з її брутальним режимом, як шириню товче вона права національних меншостей і вогнем і мечем винищує українські школи, культуру й мову. Всі польські торми узявуть собою найстрашніші місця нездоляського катування політичних в'язнів такими страшними методами, які переважають доколи середньовіччя методи інквізиції. А сторожкі права й справедливості — польські суди! — позбавлені всякої людськості, карають жорстоко за саму тільки приналежність до робітничих організацій на десятки літ страшною тюрми, а то й на смерть, як це сталося з українським селянином М. Білим, якого польський суд в Тернополі засудив на смерть за те тільки, що в нього знайдено дві комуністичні брошури. Шість подібного не можна знайти навіть в історії російського царизму. По скінченню промови присутні прийняли одностайно повстанням з місць.

Д. Буга, секретар.

Киченер, Онт.

Стараним місцевої групи Компарті відбулося в Киченер, Онт. протестативне віче проти білого терору польської шляхти над українським працюючим населенням в Галіччій й інших землях Західної України. Першим промовцем т. Рід, говорив в англійській мові; він розказав про справу т. Михайла Білого, в якого польська жандармерія знайшла дві комуністичні брошури і за це польський суд засудив його на кару смерті. Цей факт є одним із многих і він найкраще свідчить про брутальне насильство польської шляхти й її судів, для яких не існують ніякі права людини й їх власні закони не на те, шож їх шириню топтати ногами. Але брутальність і цинізм не є виключним атрибутом польської буржуазії; вся світова буржуазія вискалює зуби за найменшим обмовом класової свідомості робітничтві, готова кожної мови до найбідніших мордів і знущань над своїми братами за правду й справедливість. По всіх катуваннях земля шалє чей буржуазний режим, не виключаючи й Канади, де томагається теж свідомі робітники в тюрмах; а шож вже говорити про американську "демократію", яка судить на смерть й на депортацію десятки й сотні Сакс Я. Ванзетт за те тільки, що намагаються організувати робітничтві для оборони перед страшним визиском.

Дальше говорив в українській мові т. Конурба, який розказував про страшний відносини в польських тюрмах, де 6000 політичних в'язнів тримають нещасливими мучки без переслухання й без суду.

Описав т. Сешиши прочитав резолюцію протесту, яку присутні прийняли одностайно. Ринно-ж сколектувало при тій нагоді \$5 дол. на фонд "Воркера".

М. Мельничук, секр.

Мус Джо, Саск.

В неділю, 2 січня ц. р. відбулося в Укр. Риб. Домі в Мус Джо, Саск. протестативне віче проти шляхетсько-польського терору над українськими робітниками й селянами Західної України. Головою віча був т. А. Денісєк, а секретарем тов. І. Вакші. Відкривачи віча, тов. голова покликав до слова т. Д. Салевана, який в своїй промові розказав коротко про білий терор в Польщі й Західній Україні.

Після цього прочитав промовець резолюцію протесту, яку присутні прийняли одностайно повстанням з місць. Другий з черги промовець, т. С. Янчук, говорив про те, як то наші патріотичні організації віднеслись до справи масового протесту й прочитав лист від цих організацій як відповідь на запрошення нашої робітничої організації до співучасті в протесті. Лист цей найкраще свідчить про габітну роботу наших патріотичних заповідників і учасників віча з обуренням вислухали цього листа. Голосне "ганьба нашим народам!" було відповідаючим учасникам віча цей "патріотичний" лист.

Н. Миронюк.

Форт Вільям, Онт.

Стараним українським робітничим організаціям з трох місцевостей — Порт Артур, Форт Вільям і Вест Форт відбувся 2 січня ц. р. в фінансирській салі в Форт Вільям масовий протестативний мітинг проти зирьських знущань польської шляхти над українськими працюючими масами Західної України.

Протестативні промови виголосяли: т. Петелько від української робітничої організації в Порт Артур, т-ка Го-

вар іменем англійського робітничтві в Форт Вільям, т. Перувак від української робітничої організації в Вест Форт, т. Карасов від фінансирських робітничих організацій в Форт Вільям і Порт Артур і т. Елендок від українського робітничтві в Форт Вільям.

По скінченню промов прочитано резолюцію протесту в українській і англійській мовах, а присутні в числі приблизно 300 осіб прийняли її одностайно повстанням з місць і відписанням "Інтернаціоналу".

На кінець влаштовано при дверях колекту, з якої вилануло \$28.50. По опладненню коштів вка решту грошей з цієї збирки призначено на допомогу політичним в'язням Західної України.

Слід згадати ще, що місцева англійська газета "Times Journal", хоч одержала від нас одну копію резолюції в англійській мові, не помістила її, а тільки кількома словами згадала про віче в рубриці "City Items". Кому це треба завадити, не трудно гадати.

Робкор.

Бінфетт, Саск.

В неділю, 2 січня 1927 р. відбувся в салі Укр. Риб. Дому в Бінфетт, Саск. масовий мітинг, на якому місцеве робітничтві приєдналось до масового протесту всього українського робітничтві Канади проти терору польської шляхти на землях Західної України.

Промовляв на вічу т. В. Босович, що пробував під ту пору в нашій місцевості.

Тов. промовець змалявав жорстокий фарбам визволюю боротьбу українського народу в дольській політику різних українських отаманів, завдяки яким велика частина українського народу опинилась в кітхх польського імперіалізму й дізнає сьогодні найстрашніші знущання від польської шляхти, здичілої поліції й судів.

На кінець тов. промовець прочитав резолюцію й пояснив, що треба з нею робити. Присутні прийняли її повстанням з місць. В очак їх блищали злизи зворушення.

Після цього заповнявав т. Босович до присутніх, шож вони поспішили зі своїми лептами на допомогу жертвам класової боротьби й їхнім родинам; на цей залик присутні зложили \$60.50, які вислано на руки Канадської Робітничої Оборони Ліги в Торонто.

На фонд оборони політичних в'язнів Західної України жертвували наступні товариші й товаришкні:

По \$2.50: М. Бачинський, Т. Бачинський, Д. Ільчинський, М. Ільчинський, По \$2.00: Н. Березка, С. Вольний, І. Маршольський, А. Мандрік, Я. Сукіч, І. Токарівський, І. Петрик, Н. Герман, П. Колак, О. Конопальська, Ф. Конопальський, А. Антонович, П. Яремчук, П. Стасюк, В. Катрусєк, С. Катрусєк, М. Рошюша, А. Дренік, І. Стефюк, Г. Андрусєк, В. Шкрябайло, К. Дренік, Н. Моравя, Ф. Остапчук, С. Антонович, А. Антонович, С. Мандрік, Н. Бачинський, І. Бурюк, Т. Бурюк, Т. Мокан, М. Шкрябайло, Д. Стелмащук, М. Кирильчук, І. Бачинський, Д. Петрик, П. Дутка, І. Марішківський, А. Конопальський, М. Конопальська, С. Якимович, І. Ліщинський, О. Пантелевич, по \$0.50: І. Калініка, П. Марінок, М. Марковська, М. Герман, М. Романчук. Разом \$60.50.

Вом жертвовавшим шпур подяку. І. Бачинський, секр. віча.

Содборн, Онт.

Стараним відділу ТУРФДМ в Содборн, Онт. влаштовано тут дня 2 січня ц. р. концерт-мітинг, присвячений протестативній маніфестації українського робітничтві проти шляхетсько-польського терору на землях Західної України. В програму цього протестативного концерт-мітингу входили хоріві спів дгтей Роб. Діт. Школи від управи т. В. Голованца.

В половині програми голова концерт-мітингу, т. С. Кушні, покликав до слова т. В. Голованца, який розказав коротко історію визвольної боротьби українського народу від бушуню Австрією в широкое Росією і спинився товше над теперішніми знущаннями, яких дізнає український працюючий нарід Західної України під Польщею.

Після цієї промови прочитано резолюцію протесту, яку присутня публіка прийняла одностайно й повстанням з місць заманифестувала своє обурення проти зирьських польського панства над безборонною класою працюючих.

Перед закриттям концерт-мітингу влаштовано збирку жертв, з якої вилануло \$11.51.

Резолюція протесту вислано куди слід.

І. Сорока.

Савт Поркюоайн, Онт.

В неділю, 2 січня ц. р. відбулося в Укр. Риб. Домі в Савт Поркюоайн протестативне віче, на яке прибуло споре число місцевих робітників і робітничих членів. Принято формально 45 нових членів, що зголосились були ще підчас концерт-мітингу 19. грудня 1926 р., а крім того на самих зборах знову зголосилось 15 нових членів, яких теж прийнято. Таким чином наш відділ Р.З.Т. числить з початком січня 1927 р. 255 членів, тоб-то число членів за 1926 р. подвоїлося.

Дальше слідував звіт з діяльності відділу Р.З.Т. за рік 1926, на основі якого відділ відбув своїх 12 ділових зборів, 11 засідань заряду, три масові мітинги і здобув 152 нових членів.

Звіт секретара скарбника за рік 1926 представляється так: Загальних приходів було \$2207.23 Загальних розходів 2194.71

Остає в касі на 1927 р. ... \$12.52 До повийшої суми вкладається ще \$127.50, зібраних і висланих на допомогу.

Едмонтон, Алта. Протестативне віче в Едмонтоні, Алта. відбулося дня 2 січня 1927 р. в Рязто Театрі при співучасті 700 осіб. Головою віча був аддерем Фарміо, секретарем Др Крєнг.

Як промовці виступили: посодо і аддерем Гіс, аддерем Фінлей, президент Кай Парті-Праці — Лейкман — в англійській мові, і т. І. Камбановський в українській мові.

Промовець Гіс збивав фактами спростування польського консуля в Монреалі, надаючи факти французького письменника Анрі Барбюса-а, який власними очима бачив, що діється в Польщі.

Інститут Грушевського, який відбався якраз свій з'їзд, вислав заву співучити.

Бевераей, Алта.

Протестативне масове віче відбулося в нас дня 9 січня 1927 р. Тов. Н. Андрусєк, голова віча, пояснив присутнім значення протестативного віча, а описав промовою т. Доскок, який розказав присутнім обширно про всі чорні діла польської шляхти, про її брутальні знущання над працюючим українським народом в Західній Україні. Згадав він теж про не менш бестияльські насильства румунського бурбова на Буковині й Бессарабії.

Описав прочитано резолюцію протесту, яку присутні прийняли одностайно повстанням з місць.

Н. Андрусєк, О. Квасний, голова зборів, секретар.

Кимберлей, Б. К.

Українське робітничтві цієї місцевості зішляхило дня 2 січня ц. р. в змалялі місцевого відділу Р.З.Т. на протестативне віче проти польсько-шляхетського терору з Західній Україні. Присутні вислухали резолюцію протесту й повстанням з місць прийняли її одностайно, після чого її вислано, куди треба.

І. Лазорук.

Окрім вище згаданих місцевостей відбулися ще протестативні віча в наступних місцевостях Канади при великій участі робітничтві:

В Алаберті: Белью, Медисін Гет-Савінер, Вест, Колгорт, Лейк Елза й Лейк Белью, Ледбурі, Спелд, Карлфі, Лоскар, Бевераей, Гілкрест.

В Саскчевані: Кемекс, Саскатун, Канора, Савіт Корент.

В Манітобі: Провіт, Дистрікт, Портелд за Прейрі, Народ, Янів, Лібав, Ді Нес.

В Онтєріо: Торлод, Крейтон Майн, Сейнт Кетерінс, Тімміс, Оттава, Кірленд Лейк, Левак Майн і Вейланд.

ЗВІТ ГРУПИ К.К.К.

Форт Френсес, Онт.

Діяльність групи К.К.К. в Форт Френсес представляється на протязі 1926 р. як слідує:

Відбулось 22 адміністративних зборів, 2 масові мітинги, 3 пролетарські свята, 1 протестативне віче, 1 представлення, 21 спільних читань, 7 парних культурних змагань окрім нас.

За 1926 р. вступило до групи 8 нових членів, а 2 члени виступили з неї. Продано в кольорпорті "Воркера" й "Понг Воркер" на суму \$11.30 и і зібрано на пресовий фонд "Воркера" 35 доларів. Придано 4 нових переплатників для "Воркера".

Організаційного фонду на руки Агітпроккому К.К.К. вислано \$22.25. Всіх приходів в 1926 р. було \$157.70. Всіх розходів 140.50

В касі групи остає на 1927 р. \$17.20. Всіх членів в групі 15, з яких 5 є в юні.

Партійні члени допомагають у всяких підприємствах і праці братніх організацій.

С. Басєкі, голова. Н. Савчук, секретар.

РІЧНІ ЗБОРИ Р.З.Т.

Торонто, Онт.

Річні збори відділу Р.З.Т. в Торонто, Онт. відбулися з більшим успіхом, як попередніми роками, бо мала прилюднення на четвертий повесті так було заповнено робітниками-членами й члениками, що не можна було проодолити так, шож члени й членики Р.З.Т. передавали вклади через своїх товаришів або товаришок, бо самі не могли прийти до своїх домишніх справ. Коли-ж на річні збори зійшлися всі члени й членики, то й самі здивувалися, що їх так споре число.

Головою зборів вибрано т. Стефанічного, який в короткій вступній промові поспів шість зборів і зивав присутніх до безумовного спорок, після чого приступлено до першоч точки програми, тоб-то до спису нових членів. Принято формально 45 нових членів, що зголосились були ще підчас концерт-мітингу 19. грудня 1926 р., а крім того на самих

